

Sygnatura akt VIII C 1932/15

\$%\$ (...)

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu VIII Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Przytułska-Sikoń

Protokolant: Natalia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r. we Wrocławiu na rozprawie sprawy

z powództwa (...)

przeciwko M. P. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. P. (1) na rzecz strony powodowej (...) kwotę 790 zł (siedemset dziewięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 168,27 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) pozwem z dnia 24 września 2015 r. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego M. P. (1) kwoty 3.365 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 15 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz kwoty 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podała, iż pozwany był studentem politologii (...) na studiach niestacjonarnych. Wskazała, że pismem z dnia 12 kwietnia 2013 r. wystąpił o powtarzanie niezaliczonych przedmiotów oraz ponowny wpis na semestr II, na co strona powodowa wyraziła zgodę ustalając jednocześnie wysokość należnej opłaty. W ocenie strony powodowej, pozwany był zobowiązany do wniesienia opłaty do dnia 15 października 2013 r. Podała, że decyzją z dnia 1 kwietnia 2014 r. powód został skreślony z listy studentów, natomiast w dniu 27 stycznia 2015 r. strona powodowa wydała decyzję potwierdzającą wysokość należnej kwoty. Wskazała, że pozwany został wezwany do dobrowolnego spełnienia świadczenia.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 29 września 2015 r. w sprawie o sygn. akt VII Nc 6459/15 Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany złożył sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany potwierdził, że w dniu 12 kwietnia 2013 r., jako student (...) złożył podanie o powtórzenie niezaliczonych przedmiotów oraz warunkowe zezwolenie na kontynuowanie studiów na semestrze II. Wskazał jednak, że wnosił jedynie o powtórzenie zajęć z ekonomii i nauki o polityce. Podał, że nigdy nie występował o zaliczenie całego semestru III i socjologii, które, jego zdaniem, zostały przez kogoś dopisane. W ocenie pozwanego,

dokument jest sfalszowany, a przynajmniej przerobiony przez stronę powodową i jako taki nie powinien stanowić podstaw pozwu. Podał, że w dniu 23 marca 2015 r. zostały mu doręczone wezwania do zapłaty sporządzone przez stronę powodową, w związku z czym w dniu 30 marca 2015 r. złożył w dziekanacie prośbę o zwolnienie z opłat wynikających z tytułu świadczenia za usługi edukacyjne za rok akademicki 2013/2014, która to prośba nie została rozpatrzona pozytywnie. Wskazał, że prodziekan w odrębnej adnotacji odmówił zwolnienia z opłat za usługi będące przedmiotem sporu. Podkreślił, że w dacie złożenia prośby nie był już studentem (...), a to z uwagi, że decyzją z 1 października 2014 r. został skreślony z listy studentów. W ocenie pozwanego, skoro nie był już studentem nie obowiązywał go regulamin studiów, a tym samym tryb doręczania odpowiedzi na prośbę, w formie decyzji, powinien nastąpić w rygorze przepisów k.p.a. Podał, że był przekonany, że brak odpowiedzi na podanie jest równoznaczne z przychyleniem się do niej i zwolnieniem z opłat. Tym samym uważał, że pozew jest przedwczesny i jako taki podlega odrzuceniu.

W piśmie procesowym z dnia 3 marca 2016 r., wniesionym do sądu 9 marca 2016 r., strona powodowa podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie. Wskazała, że zgodnie z uchwałą nr 30/2012 Senatu (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r. obowiązkiem wynikającym z § 5 pkt 2 było terminowe uzyskiwanie zaliczeń i składanie egzaminów oraz wypełnianie wszelkich obowiązków ujętych w planie studiów i programie studiów oraz zgodnie z § 4 pkt 6 terminowe wnoszenie opłat za studia, jeśli takie opłaty zostały określone odpowiednimi przepisami. Natomiast w § 35 ust. 1 regulaminu studiów ustalono, że student, który nie spełnił warunków zaliczenia semestru może być powtórnie wpisany na ten sam semestr. Zgodnie z ust. 3 ponowny wpis o warunkowe zezwolenie na kontynuowanie studiów w następnym semestrze następuje na wniosek studenta. Wskazała, że w ust. 6 ustalono, że student zobowiązany jest zaliczyć przedmiot niezaliczony w najbliższym z możliwych terminów, a w ust. 7, że powtarzanie zajęć z powodu niezadowolających wyników w nauce jest odpłatne na zasadach określonych zarządzeniem rektora. Podała również, że Rektor (...) w załączniku nr 2 do zarządzenia nr (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r w sprawie opłat za studia w roku akademickim 2012/2013 określił wymagane odpłatności, natomiast opłaty w roku akademickim 2013/2014 określone zostały w załączniku nr 10 do zarządzenia nr (...) z dnia 28 czerwca 2013 r. Wyjaśniła, że strona powodowa naliczyła pozwanemu opłaty zgodnie z obowiązującymi na uczelni przepisami, a decyzje wydawane przez nią były ostateczne i prawomocne. W ocenie strony powodowej, decyzja odmowna zwolnienia pozwanego z konieczności uiszczenia opłat za świadczone usługi edukacyjne była zgodna z uchwałą Senatu (...) nr (...) z dnia 24 września 2014 r., a to z powodu tego, że zwolnieniom podlegają jedynie studenci, natomiast pozwany w dniu złożenia podania już nim nie był. Niezależnie od powyższego wyjaśniła, że nawet gdyby pozwany był studentem w okresie składania wniosku to i tak nie kwalifikował się do takiego zwolnienia, gdyż nie spełniał warunków określonych w § 9 uchwały. Podała, że zgodnie z treścią § 10 uchwały złożenie wniosku o zwolnienie z opłat, o których mowa w § 8 w całości lub w części nie zwalnia studenta z obowiązku jej uiszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. P. (2) w roku akademickim 2012/2013 był studentem pierwszego roku studiów stacjonarnych Wydziału Nauk Społecznych (...) na kierunku (...) Na pierwszym semestrze nie zaliczył dwóch przedmiotów - tj. ekonomii i nauk o polityce. Pismem z dnia 12 kwietnia 2013 r. pozwany M. P. (1) złożył podanie o powtórzenie niezaliczonych przedmiotów, tj. ekonomii i nauk o polityce na semestrze zimowym. Te przedmioty zostały przez pozwanego powtórzone.

Dowód : Przesłuchanie pozwanego z 16 marca 2016 r. – protokół rozprawy k. 74-76.

W treści podania z dnia 12 kwietnia 2013 r. zostały wypisane przedmioty: ekonomia, nauka o polityce, cały semestr 3 oraz socjologia, na co w tym samym dniu prodziekan do spraw nauczania Wydziału Nauk Społecznych wyraził zgodę.

Formularz pozwanemu pomagał wypełnić jego brat. Dane pozwanego w lewym górnym rogu (imię, nazwisko, kierunek studiów, semestr studiów, tryb i rodzaj) oraz słowo ekonomia było wpisane pismem brata pozwanego, natomiast nauka o polityce została wpisana przez pozwanego własnoręcznie. Podanie zostało opatrzone datą i odręcznym

podpisem pozwanego. Dwa kolejne wersy podania mianowicie: cały zwrot cały semestr 3 i socjologia nie zostały wpisane przez pozwanego ani pismem brata pozwanego.

Dowód : - Podanie o powtórzenie niezaliczonych przedmiotów wraz z decyzją prodziekana – k. 79,

- przesłuchanie pozwanego z 16 marca 2016 r. – protokół rozprawy k. 74-76.

Student, który nie spełnił warunków zaliczenia semestru (roku) może być powtórnie wpisany na ten sam semestr (rok). Rada Wydziału określa minimalną liczbę punktów kredytowych, jaką student musi uzyskać, aby otrzymać zgodę na powtórny wpis na semestr. Student, który nie spełnił warunków zaliczenia semestru (roku) może wnosić o warunkowe zezwolenie na kontynuowanie studiów w następnym semestrze (roku). Warunki uzyskania zezwolenia na warunkowe kontynuowanie studiów ustala rada wydziału, określając w szczególności dopuszczalny deficyt punktów. Powtarzanie zajęć z powodu niezadowalających wyników w nauce jest odpłatne na zasadach określonych zarządzeniem rektora. Wysokość opłat za zajęcia dydaktyczne określa rektor nie później niż 3 miesiące przed rozpoczęciem roku akademickiego.

Dziekan skreśla studenta z listy studentów w przypadku:

- niepodjęcia studiów,
- rezygnacji studiów w formie pisemnej.

Dziekan może skreślić studenta z listy studentów w przypadku:

- stwierdzenia braku postępów w nauce,
- nieuzyskania zaliczenia semestru lub roku,
- niewniesienia opłat związanych z odbywaniem studiów.

Dowód : Uchwała nr (...) Senatu (...) z dnia 25 kwietnia 2012 roku w sprawie Regulaminu studiów w (...) – k. 31-47.

Zgodnie z § 1 pkt 2 zarządzenia nr (...) Rektora (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie opłat za studia w (...) w roku akademickim 2012/2013 (...) pobiera, z zastrzeżeniem § 3, opłaty za powtarzanie określonych zajęć na studiach stacjonarnych oraz stacjonarnych doktoranckich z powodu niezadowalających wyników w nauce. Wysokość opłat za powtarzanie określonych zajęć na studiach stacjonarnych określa załącznik nr 2 do zarządzenia (§ 2 ust. 2 zarządzenia).

Studenci studiów stacjonarnych za powtarzanie zajęć dydaktycznych, spowodowane uzyskaniem niezadowalających wyników w nauce, wnoszą opłatę w wysokości 8 zł za każdą godzinę powtarzanych zajęć zgodnie z wymiarem określonym w planie studiów oraz 8 zł za każdą godzinę zajęć nieobjętych planem studiów (pkt 1 załącznika nr 2 do zarządzenia nr (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r.).

Za powtarzanie przedmiotu kończącego się egzaminem student studiów stacjonarnych wnosi opłatę w wysokości 155 zł powiększoną o opłatę, o której mowa w pkt 1, gdy powtarzanie wymaga powtórzenia zajęć dydaktycznych (ćwiczenia, konwersatoria) niezaliczonych przez studenta (pkt 3 załącznika nr 2 do zarządzenia nr (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r.).

Dowód : Zarządzenie nr (...) Rektora (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie opłat za studia w Uniwersytecie (...) w roku akademickim 2012/2013 wraz z załącznikiem nr 2 – k. 48 -59.

Zgodnie z § 1 pkt 2 zarządzenia nr (...) Rektora (...) z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie opłat za studia w Uniwersytecie (...) w roku akademickim 2013/2014 (...) pobiera, z zastrzeżeniem § 3, opłaty za powtarzanie określonych zajęć na studiach stacjonarnych oraz stacjonarnych doktoranckich z powodu niezadowalających wyników w nauce. Wysokość

opłat za powtarzanie określonych zajęć na studiach stacjonarnych na Wydziale Nauk Społecznych określa załącznik nr 10 do zarządzenia (§ 2 ust. 1 pkt 10 zarządzenia).

Stawka za powtarzanie zajęć na studiach stacjonarnych I i II stopnia wynosi 11 zł za godzinę (pkt 2 załącznika nr 10 do zarządzenia nr (...) z dnia 28 czerwca 2013 r.).

Dowód : Zarządzenie nr (...) Rektora (...) z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie opłat za studia w (...)w roku akademickim 2013/2014 wraz z załącznikiem nr 10 – k. 60-64.

Zgodnie z § 3 ust. 2 uchwały nr (...)Senatu (...) z dnia 24 września 2014 r. student zobowiązany był wносить opłaty za powtarzanie zajęć w terminach:

- do dnia 15 października za semestr zimowy,
- do 10 marca za semestr letni.

W przypadku nieuiszczenia opłat w obowiązującym terminie, student mógł zostać skreślony z listy studentów (§ 3 ust. 8 uchwały).

Zgodnie z § 8 uchwały (...) może zwolnić studenta z opłat za świadczone usługi edukacyjne. Złożenie wniosku o zwolnienie z opłat, o których mowa w § 8 w całości lub w części nie zwalnia studenta z uiszczenia opłaty w wymaganym terminie (§ 10 uchwały).

Dowód : Uchwała nr (...) Senatu (...) z dnia 24 września 2014 r. w sprawie zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne dla studentów i doktorantów (...) – k. 65-71.

Decyzją dziekana Wydziału Nauk Społecznych (...) z dnia 1 kwietnia 2014 r. pozwany M. P. (1) został skreślony z listy studentów 2 roku 3 semestru na kierunku (...) – studia stacjonarne I stopnia z powodu nieuzyskania zaliczenia.

Dowód : Decyzja dziekana Wydziału Nauk Społecznych (...) z dnia 1 kwietnia 2014 r. wraz z dowodem odbioru – k. 8-9.

Decyzją z dnia 27 stycznia 2015 r. Prodziekana ds. (...)na podstawie uchwały nr (...) roku Senatu (...) z dnia 24 września 2014 roku i Zarządzenia nr (...) Rektora (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r. ustalono wysokość zaległej opłaty za powtarzanie przedmiotów na stacjonarnych studiach I stopnia na kierunku (...) w roku akademickim 2013/2014 w kwocie 3.365 zł.

Dowód : Decyzja prodziekana Wydziału Nauk Społecznych (...) z dnia 27 stycznia 2015 r. wraz z dowodem odbioru – k. 10-11.

Pismem z dnia 5 marca 2015 roku pozwany M. P. (1) został wezwany do uregulowania, w terminie 5 dni od dnia jego otrzymania, zaległej opłaty z tytułu świadczonych usług edukacyjnych za rok akademicki 2013/2014 w kwocie 3.365zł wraz z dalszymi odsetkami do dnia zapłaty.

Dowód : Wezwanie do zapłaty z 5 marca 2015 r. wraz z dowodem odbioru – k. 12-13.

Pismem z dnia 26 marca 2015 r., które wpłynęło do strony powodowej w dniu 30 marca 2015 r., pozwany wniósł o zwolnienie z opłat wynikających z tytułu świadczenia usług edukacyjnych za rok akademicki 2013/2014.

W dniu 1 kwietnia 2015 r. prodziekan ds. (...)nie wyraził zgody na umorzenie zaległości.

Dowód : Pismo pozwanego z 26 marca 2015 r. wraz z decyzją odmowną – k. 15,

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa (...) domagała się zapłaty od pozwanego M. P. (1) kwoty 3.365 zł wraz z odsetkami tytułem zaległej opłaty za powtarzanie niezaliczonych przez pozwanego przedmiotów na studiach stacjonarnych I stopnia na Wydziale Nauk Społecznych na kierunku (...).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zarzucił, iż żądanie pozwu jest przedwczesne i winno zostać odrzucone. Pozwany podniósł, iż żądana kwota została naliczona błędnie, a to z powodu dopisania w podaniu dodatkowych przedmiotów, o które powtarzanie pozwany nigdy nie wnosił. Na pierwszej rozprawie w dniu 16 marca 2016 r. pozwany nadto wyjaśnił, iż nie kwestionuje zasadności i wysokości kwoty 790 zł, która została naliczona za powtarzanie przedmiotów o nazwie ekonomia i nauka o polityce, zaprzeczył jednak by wnosił o powtarzanie całego semestru trzeciego przedmiotu o nazwie socjologia i w tym zakresie opłata została naliczona niezgodnie z jego wnioskiem. Pozwany nie wnosił też o żaden warunek. W toku procesu pozwany kwestionował także wiarygodność dokumentu z dnia 12 kwietnia 2013 r. zarzucając, iż słowo socjologia i wyrażenie cały semestr 3 nie pochodzą od niego i zostały dopisane przez osobę trzecią.

Jak wynika z ustaleń Sądu, pozwany M. P. (1) był studentem (...) i w roku akademickim 2012/2013 studiował na I roku Wydziału Nauk Społecznych na kierunku (...) w trybie dziennym. Na pierwszym semestrze pozwany nie zaliczył dwóch przedmiotów - tj. ekonomii i nauk o polityce, w konsekwencji czego pismem z dnia 12 kwietnia 2013 r. złożył podanie o powtórzenie niezaliczonych przedmiotów na semestrze zimowym. Te przedmioty zostały przez pozwanego powtórzone. Pozwany nie wnosił o powtarzanie przedmiotu o nazwie socjologia, ani też całego semestru III, która to treść została dopisana innym charakterem pisma, nienależącym ani do pozwanego ani do jego brata, który pomagał pozwanemu przy wypełnianiu formularza.

Powyższe okoliczności potwierdził w toku przesłuchania pozwany, który wyjaśnił, że podanie zostało wypełnione częściowo jego pismem, a częściowo pomagał mu brat. Przyznał, że dokument został podpisany przez niego własnoręcznie i opatrzony datą. Natomiast przedmiot socjologia i wyrażenie cały semestr 3 zostały dopisane przez osobę trzecią. Powyższy dowód w całości opatrzony został przez Sąd walorem wiarygodności, a to wobec braku skutecznego przeciwdowodu, który mogła ewentualnie zaoferować strona powodowa. Co więcej, dokonanie analizy oryginału dokumentu (k.79), który na żądanie Sądu został złożony przez stronę powodową, pozwalało Sądowi bez udziału biegłych (art. 254 § 1 k.p.c.), stwierdzić, iż formularz, w zakresie wskazania niezaliczonych przedmiotów został wypełniony co najmniej czterema różnymi charakterami pisma, przy czym pozwany potwierdził, iż jedynie słowo „ekonomia” i „nauka o polityce” zostały naniesione przez niego osobiście oraz jego brata, co jednocześnie odpowiadało woli pozwanego złożenia wniosku o powtarzanie jedynie wymienionych przedmiotów, których nie zaliczył w semestrze pierwszym. Powyższe okoliczności budzą duże wątpliwości co do wiarygodności i autentyczności dokumentu w zakresie poczynionych dopisków, zwłaszcza, iż strona powodowa nie wyjaśniła ich charakteru oraz okoliczności w jakich powstały. Na podaniu widoczne są także poprawki i zamazania uczynione korektorem co do wysokości opłat, które ponieść powinien pozwany.

W ocenie Sądu, tak sporządzony dokument nie daje więc pewności prawdziwości jego treści ze stanem faktycznym, dlatego też Sąd nie dał mu wiary i nie czynił ustaleń faktycznych sprawy w oparciu o jego treść. Co więcej, zważyć należało, iż jak wynika z niezakwestionowanych twierdzeń pozwanego, w dacie składania wniosku trwał już drugi semestr (letni) studiów stacjonarnych na kierunku (...), a zatem za absurdalny należałoby uznać wniosek pozwanego, o powtarzanie całego semestru trzeciego, który w dacie 12 kwietnia 2013 r. był semestrem kolejnym, który jeszcze się nie rozpoczął.

Zgodnie z regulacją art. 3 k.p.c. strony postępowania mają obowiązek dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i przedstawiać dowody. Zaniedbanie powyższego obowiązku przez stronę powodową może dla niej skutkować negatywnymi konsekwencjami procesowymi, w tym wiązać się z przyjęciem przez Sąd dorozumianego przyznania faktu podniesionego przez stronę przeciwną. Ciężar udowodnienia określonego faktu rozumieć należy z jednej strony, jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich

twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach procesu (art. 3 k.p.c.), zaś ciężar udowodnienia faktów mających dla sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzić zamierza pozytywne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c.). Zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodowego, na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów, które stanowią podstawę jego powództwa, zaś pozwany, o ile faktów tych nie przyznaje, ma obowiązek udowodnienia okoliczności niweczących prawo powoda.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa nie podolała ciężącemu na niej obowiązkowi dowodowemu, gdyż nie zaoferowała dowodów, którymi zdołałaby wykazać zasadność i wysokość wywodzonego pozewm roszczenia ponad kwotę 790 zł. Sąd bowiem miał na względzie, to że pozwany przyznał, że powtarzał przedmioty ekonomia i nauka o polityce, dlatego też w pkt I sentencji wyroku zasądził od pozwanego kwotę 790 zł na rzecz strony powodowej za wskazane przedmioty, która to kwota co do jej wysokości nie była przez pozwanego kwestionowana.

Obowiązek uiszczania opłaty za studia znajduje swoje uzasadnienie w treści przepisu 99 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. z dnia 30 sierpnia 2005 r., Nr 164, poz. 1365 ze zm.), który uprawnia uczelnie do pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne związane z powtarzaniem określonych zajęć na studiach stacjonarnych z powodu niezadowalających wyników w nauce. Opłaty te nie mogą przekraczać kosztów ponoszonych w zakresie niezbędnym do uruchomienia i prowadzenia w danej uczelni studiów, z uwzględnieniem kosztów przygotowania i wdrożenia strategii rozwoju uczelni, w szczególności rozwoju kadr naukowych i infrastruktury dydaktyczno-naukowej, w tym amortyzacji i remontów (art. 99 ust. 2 ustawy). Zgodnie z art. 160 ust. 1 ustawy, organizację i tok studiów oraz związane z nimi prawa i obowiązki studenta określa regulamin studiów.

Mając na uwadze treść uchwały nr 30/2012 Senatu (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie Regulaminu studiów w (...), zarządzenia nr (...) Rektora (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie opłat za studia w (...)w roku akademickim 2012/2013 wraz z załącznikiem nr 2, zarządzeniem nr (...) Rektora (...) z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie w sprawie opłat za studia w Uniwersytecie (...) w roku akademickim 2013/2014 wraz z załącznikiem nr 10 oraz uchwałą nr (...) Senatu (...) z dnia 24 września 2014 r. w sprawie zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne oraz trybu i warunków zwalniania z tych opłat studentów (...) oraz oświadczenie pozwanego złożone na rozprawie w dniu 16 marca 2016 r., iż nie kwestionuje on zasadności i wysokości kwoty 790 zł, która została naliczona za powtarzanie przedmiotów o nazwie ekonomia i nauka o polityce, stwierdzić należało, iż żądanie pozwu podlegało uwzględnieniu jedynie w zakresie kwoty 790 zł. Jak bowiem wynika z § 35 ust. 7 Regulaminu studiów, powtarzanie zajęć jest odpłatne na zasadach określonych zarządzeniem Rektora, które również określa wysokość tych opłat.

Nie uszło jednak uwadze Sądu także i to, że strona powodowa nie wykazała nie tylko zasadności swojego roszczenia ponad kwotę 790 zł, lecz nie dowiodła również jego wysokości.

Zgodnie z pkt 1 załącznika nr 2 do zarządzenia nr (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r., studenci studiów stacjonarnych za powtarzanie zajęć dydaktycznych, spowodowane uzyskaniem niezadowalających wyników w nauce, wnoszą opłatę w wysokości 8 zł za każdą godzinę powtarzanych zajęć zgodnie z wymiarem określonym w planie studiów oraz 8 zł za każdą godzinę zajęć nieobjętych planem studiów. Za powtarzanie przedmiotu kończącego się egzaminem student studiów stacjonarnych wnosi opłatę w wysokości 155 zł powiększoną o opłatę, o której mowa w pkt 1, gdy powtarzanie wymaga powtórzenia zajęć dydaktycznych (ćwiczenia, konwersatoria) niezaliczonych przez studenta (pkt 3 załącznika nr 2 do zarządzenia nr (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r.). Natomiast zgodnie z § 1 pkt 2 zarządzenia nr (...) Rektora (...) z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie opłat za studia w (...) w roku akademickim 2013/2014 (...) pobiera, z zastrzeżeniem § 3, opłaty za powtarzanie określonych zajęć na studiach stacjonarnych oraz stacjonarnych doktoranckich z powodu niezadowalających wyników w nauce. Wysokość opłat za powtarzanie określonych zajęć na studiach stacjonarnych na Wydziale Nauk Społecznych określa załącznik nr 10 do zarządzenia (§ 2 ust. 1 pkt 10 zarządzenia). Stawka za powtarzanie zajęć na studiach stacjonarnych I i II stopnia wynosi 11 zł za godzinę (pkt 2 załącznika nr 10 do zarządzenia nr (...) z dnia 28 czerwca 2013 r.).

Wprawdzie w piśmie z dnia 12 kwietnia 2013 r., w którym pozwany zwracał się o powtórzenie niezaliczonych przedmiotów wymieniona została wysokość opłat za powtarzanie przedmiotów: socjologia w kwocie 240 zł (30 godzin) oraz cały semestr 3 w łącznej kwocie 2335 zł, a które to dane zgodnie z adnotacją wypełniać miał dziekanat uczelni, to jednak nie miał Sąd możliwości, w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, zweryfikować w jakiej w istocie wysokości opłaty za powtarzanie przedmiotów były stronie powodowej należne. Strona powodowa nie przedłożyła na tę okoliczność żadnych dokumentów źródłowych, w oparciu o które mógłby Sąd ustalić prawidłowość dokonanego przez nią naliczenia. Gdyby nawet przyjąć, że powołane uchwały Senatu (...) i zarządzenia Rektora (...) wraz z załącznikami są źródłem zobowiązania pozwanego, to nie wynika z ich treści wysokość poszczególnych opłat. Strona powodowa nie zaoferowała bowiem materiału dowodowego – dokumentów źródłowych chociażby w postaci indeksu, czy planu (programu) studiów, z których wynikałaby podstawa naliczania poszczególnych kwot stanowiących opłaty za powtarzanie poszczególnych przedmiotów czy egzaminów, w tym w szczególności liczba przedmiotów i ilość godzin danego przedmiotu w semestrze oraz okoliczność czy kończy się on egzaminem. Dokumentu takiego w szczególności nie stanowi znajdujący się na k. 79 akt wypełniony formularz podania o warunkowe zezwolenie na kontynuowanie studiów w następnym semestrze/powtórny wpis na ten sam semestr, w którym wypełniono kolumny ze wskazaniem należnych kwot, jednak nie wynika z niego czy kwoty te są prawidłowe i skąd wynikają. Materiał dowodowy w sprawie wskazuje jedynie, iż co do zasady opłaty takie należą się za powtarzanie przedmiotów i egzaminy powtórkowe, o ile istotnie objęte były wnioskiem studenta, czego jednak w okolicznościach niniejszej sprawy nie zdołano udowodnić, o czym była już mowa.

Na uwzględnienie nie zasługiwał także zarzut pozwanego dotyczący przedwczesności powództwa z uwagi na nierozpoznany wniosek pozwanego o zwolnienie z opłat złożony w piśmie z 6 marca 2015 r. Zgodnie z treścią § 10 uchwały złożenie wniosku o zwolnienie z opłat, o których mowa w § 8 w całości lub w części nie zwalnia studenta z uiszczenia opłaty w wymaganym terminie. Niezależnie zatem od trybu w jakim powinno zostać rozpoznane pismo, wniosek taki nie ma wpływu na wymagalność roszczenia.

Sąd oddalił wnioski dowodowe złożone przez stronę powodową na rozprawie w dniu 25 maja 2016 r. uznając je za spóźnione (§ 6 k.p.c. i 217§2 k.p.c.), albowiem mając na uwadze stanowisko pozwanego zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty i zaprezentowane na rozprawie w dniu 16 marca 2016 r., wnioski dowodowe powinny być zgłoszone najpóźniej na rozprawie w dniu 16 marca 2016 r. Przeprowadzenie wnioskowanych dowodów wymagało by wyznaczenia kolejnego terminu rozprawy, co spowodowałoby przedłużenie postępowania.

Orzeczenie w kwestii odsetek od zasądzonej kwoty Sąd oparł o treść przepisu art. 481 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 3 ust. 2 uchwały nr (...) Senatu (...) z dnia 24 września 2014 r. student zobowiązany był wnosić opłaty za powtarzanie zajęć w terminach do dnia 15 października za semestr zimowy oraz do 10 marca za semestr letni. A zatem skoro strona powodowa dochodziła w sprawie opłat za semestr zimowy 2012/2013, to termin spełnienia świadczenia przez pozwanego przypadał najpóźniej na dzień 15 października 2013 r. Po tej dacie, roszczenie stało się wymagalne, a od dnia następnego pozwany pozostawał w opóźnieniu uzasadniającym roszczenie odsetkowe strony powodowej.

Mając powyższe na względzie Sąd orzekł jak w punkcie I i II sentencji orzeczenia.

O kosztach procesu w punkcie III wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Wobec tego, że żądanie strony powodowej zostało oddalone częściowo t.j. co do kwoty 2.575 zł należy uznać, że strona powodowa wygrała w 23,47 %, natomiast uległa co do 76,53 % żądanej kwoty.

Niezbędne koszty poniesione przez stronę powodową do celowego dochodzenia swoich praw wyniosły 717 zł i obejmowały: kwotę 100 zł opłaty sądowej od pozwu, kwotę 600 zł wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu – tekst jednolity – Dz. U. z 2013 r., poz. 490) oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Po przeliczeniu kosztów Sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 168,27 zł zgodnie ze wzorem (717 zł x 0,2347).